

O KRYSAĀ~Ā•KOVI - VZPOMĀ~NĀ•TE?

StĀ™eda, 06 listopad 2019

MĀ›li jsme postel. Byla krĀ›snĀ›; Ā›irokĀ›; pohodlnĀ›. Ale to bylo dĀ›ivno. JeĀ›tĀ› v dobĀ›ch, kdy jsme si Ā™Ā-kali, Ā›e dceĀ™ pĀ™eci jen koupĀ-me. VĀ›dyĀ›, co se vlastnĀ› mĀ›-Ā›e stĀ›t... Ale poslechnĀ›te: VenĀ•Ā-cĀ- prochĀ›zky, na kterĀ© mĀ› k s sebou, majĀ- pevnĀ› stanovenĀ© trasy. Tytam jsou doby ideĀ›lĀ›, kdy jsem vĀ›Ā™il, Ā›e budeme objevovat novĀ› zĀ›koutĀ› cesty, novĀ© moĀ›nosti. Na nic takovĀ©ho krysaĀ™Ā-k nenĀ- zVĀ›davej. On mĀ› svĀ© provĀ›Ā™enĀ© (proĀ•Ā-ranĀ©) trasy novotami...

Jedna z tras vede kolem

ozdobnĀ© brĀ›ny ukonĀ›ujĀ-cĀ- teritorium nĀ›meckĀ©ho vĀ›Ā›ka dosti hluĀ›nĀ© povahy. A Ā™eknĀ›me si to otevĀ™enĀ› - toto mĀ›sto nemĀ› krysaĀ™Ā-k rĀ›id. ProchĀ›zĀ-me-li kolem, vĀ›dy spĀ›chĀ›. A vĀ›Ā›k? Ten se snaĀ›Ā- o jedinĀ© - probourat brĀ›nu.

NenĀ- to tak dĀ›ivno, kdy jsme

opĀ›t prochĀ›zeli kolem brĀ›ny a vĀ›Ā›k... nikde. KrysaĀ™Ā-k byl chVĀ›li zaskoĀ›en neznĀ›mou situacĀ-. NĀ›kolik vteĀ™in brĀ›nu pozoroval a pak sebral vĀ›jechnu odvahu malĀ©ho psĀ-ho srdce a vydal se situaci prozkoumat. Ā el opatrnĀ›, co noha nohu mine. Pomalu doĀ›jel aĀ› k brĀ›nĀ›. Nic se nedĀ›lo. Tak tedy standardnĀ- postup: oĀ›uchat, cvrknout, oĀ›uchat, cvrknout... A pak se to stalo. VĀ›Ā›k nĀ›hle stĀ›l tĀ›snĀ› za brĀ›nou. Ten okamĀ›ik, kdy se k nĀ› dostal, mi nĀ›jak unikl. VidĀ›li jste nĀ›kdy dĀ™evĀ›nĀ©ho krysaĀ™Ā-ka? StojĀ- a Ā›uĀ•Ā-. VĀ›Ā›k se nadechl a jednou Ā›tĀ›kl. To krysaĀ™Ā-ka oĀ›ivilo a odpĀ›lilo o dva metry zpĀ›t.

PouĀ›enĀ- Ā•.

1: KlidnĀ› buĀ• odVĀ›Ā›nĀ›, ale mĀ›j kam utĀ©ct.

Dnes jsme Ā›li opĀ›t kolem

"vĀ›Ā›kova". BrĀ›na zela dokoĀ™Ā›n. PouĀ›enĀ› k krysaĀ™Ā-k, kterĀ©ho jsem mĀ›l na vodĀ-tku (jinak by zdrhnul) mĀ› vĀ›Ā›el na druhĀ› chodnĀ-k. Jdouce za nĀ-m, zahlĀ©dl jsem vĀ›Ā›ka... jak se Ā™Ā-tĀ- na nĀ›s. TeĀ• uĀ› vĀ-m, Ā›e je-li potĀ™eba, umĀ- krysaĀ™Ā-k s velmi malĀ›m rozbĀ›hem skoĀ›it na velkou vzdĀ›lenost pĀ™Ā-mo do nĀ›ruĀ›e. VĀ›Ā›k mezi tĀ-m prosVĀ›l otevĀ™enou brĀ›nou a jĀ› se v rychlosti zamyslel nad mĀ›stem, do kterĀ©ho se mi zakousne nejdĀ™Ā-v. Stalo se ovĀ›jem nĀ›co neoĀ›ekĀ›vanĀ©ho. VĀ›Ā›k si nĀ›hle uvĀ›domil, Ā›e je za brĀ›nou, svĀ›m celoĀ›ivotnĀ-m limitem a omezenĀ-m a... celoĀ›ivotnĀ- jistotou.

Skoro na mĀ›stĀ› se zarazil (na

snĀ›hu je to umĀ›leckĀ› kousek), zmatenĀ› se ohlĀ©dl, pak na nĀ›s dvakrĀ›t nesmĀ›le Ā›tĀ›kl a vrĀ›til se za linii brĀ›ny. Teprve tam se na nĀ›s rozĀ›tĀ›kal. Pomalu jsme, jĀ› i v bundĀ› zavrtanĀ› krysaĀ™Ā-k, odkrĀ›Ā›eli pryĀ•.

PouĀ›enĀ- Ā•.

2: Ty, co tak odVĀ›Ā›nĀ› Ā›tĀ›kajĀ-, provĀ›Ā™Ā- aĀ› svĀ›t za brĀ›nou.

V okamžiku, kdy

jsme schopni určit polohu krysařka v naší posteli a nemusíme ani rozsvítit, je rozhodnuto, že ho musíme zase vykoupat. Periodicky koupele krysařka se stávají v naší rodině zdrojem veselosti všech. S naší jímkou má a krysařka. Krysařka je totiž nejdražší ve nutném polapit. Z tohoto důvodu se po každé návštěvě mezi safari a pivo v našem deštivě. Na zpsobu, jak se krysařka dokáže nacpat mezi skřep a zeby, by patrně zkrachovalo hned několik fyzikálních zákonů. Je-li konečně vytažen, vydává zvuky, kterými slibuje svou nehynoucnost a na vaky (minimálně však do nejbližší vešmě). Podle vztahu k vodě se psi dělí do tří kategorií:

1. Psi, kteří vodu milují - vrhají se do ní kdykoliv jí spatří a nenáboha ani povtrnostních pářnost, která by jim v tomto skutku zabránila.

2. Psi, kteří chovají k vodě odpor - do vody se nevrhají nikdy a ze zásady, jsou-li nuceni se k ní pábit, inak s nejvyšší obezřetností, neboť nářemu tak hloupě mokřemu jako voda se nedá vřít.

3. Náš krysařka - aplikaci vody na své tělo vnímá jako jeden ze zákeřných způsobů, jak se mu jeho vlastní rodina mstí za nesmyslné maličkosti (jako je například poláštění, seřazení - okoloidy z konferenčního stolku a pitvu bačory), která se mu ani nedá dokázat a která si nepamatuje, neboť je spáchal už před několika hodinami.

Jsa nesen do koupelny, dává se krysařka, jestli se v nich dává. A když zjistí, že se dává, nasadí vřaz mu ednictví a slovně obrat "psá oá" náhle dostává netuženě rozmáry. S nadáváním hledá zejména na paničku, doufá, že ta zakrůže.

Jedině, eho se dokáže je pokrytečce mluví: "já s těm nesouhlasila, broučku."

Na roli nejvážnějšího tyрана v rodině jsem si zvykl. Jedna z májla včá, na která se v to chvíli s krysařkem shodneme, je nedávra k psámu ampánu. Smrdí nám oběma. V našem zoru na to, co je voavě, se však zcela rozcházejí. Myslím, že jsem dostatečně tolerantní, ale například klad tekutinu, co vytéká na poli z hromady hnoje, za voavou nepovažuju. Krysařka, bohužel, ano.

Postaven do sprchového koutu, zaujme krysařka postoj. 14 (trpělivě - skloněná hlava a tichě vytá), která by slabě a nepoučeně povahy mohlo pářivěst k vřě, že má vyhráno.

Samotně mytí je potom srovnatelně s operací mozku v prudkém lijíku; jednou rukou se křepěvitě drážme okraje sprchového koutu, druhou krysařka, tětá sprchu... ehm... jak jsem již řekl, nená - to nic jednoduchého.

Je-li krysařka již vysprchována, neznamená to, že jsme zvězili. Pěstě je jeho márně obězně - tělo vysušíme tak, že hrozí, že se mu na těle začnou dlat pářně dny, vady se najde v srsti dostatek tekutiny, kterou je možné otěpěněm se ohodit ze do vřěje pět metrů.

Nejlépe v oběvříku. To pak lépe vyniknou kousky bláta, která se nezdařilo vysprchovat.

A tak zatímco na sebe patlím

sprchov½ gel (namo•en½ u¼ stejn½ jsem), krysa™-k pob•h½ po gau•i a sna¼- se do n½j vet™-t zbytky vody ze sv• srsti. Pot• n½sleduje v½hru¼n• Āit½k½n½- zpoza pol½t½™, kter• se, po nen½padn•m polo¼en½- ps•-ho Āamp½nu na stolek, p™em½-st½- za gau• a nabyde na intenzit½.

Nejbl½- proch½zku doporu•uji prov•st a¼ za dv½ hodiny. M½jte tak zaru•eno, Ā½e:

1. se krysa™-k nenachlad½-
2. z½ stane dv½ hodiny Āistej.

Pokud douf½te ve v½-c, nepo™izujte si krysa™-ka, ale perskou ko•ku.

J½"N KIXX,

Blah• pam½ti;

kde je mu a jeho
krysa™-kovi konec•!